

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judcătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Costăș și avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpaților Michitiuc Igor, Ceban Serghei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Michitiuc Igor Ivan,

născut la 26 decembrie 1968, originar din r-nul Briceni, s. Halahora de Sus, domiciliat în or. Edineț, șos. Bucovinei 31, ap. 10,

și

Ceban Serghei Mihail,

născut la 27 februarie 1975, originar din or. Comrat, domiciliat în r-nul Edineț, s. Alexăndreni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 15 noiembrie 2011 - până la 05 aprilie 2012 (instanța de fond);*
- 2. de la 10 mai 2012 - până la 04 noiembrie 2015 (instanța de apel);*
- 3. de la 12 martie 2016 – până la 29 iunie 2016 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 05 aprilie 2012, au fost condamnați:

- *Michitiuc Igor și Ceban Serghei* în baza art. 152 alin. (2) lit.d),e) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art. 349 alin.(2) lit. a) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal la 3 ani închisoare, fiecare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, le-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, fiecăruia.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Michitiuc Igor împreună cu Ceban Serghei, la data de 04 august 2011, aproximativ la ora 04³⁰, deplasându-se cu automobilul de model „Mercedes Universal” cu n/î ED BA 830, fiind urmăriți și stopați de către șeful de sector al echipei mobile „Nord” a Direcției servicii operative a Serviciului Vamal al RM, M. Alexei aflat în exercițiul funcției, în scopul verificării încărcăturii transportate, la intersecția str. Alexandru cel Bun și str-la Sportului din or. Edineț, în scopul eschivării de la un eventual control din partea Serviciului Vamal, au inițiat cu acesta o ceartă, în urma căreia au aplicat față de Alexei M. violență periculoasă pentru viață și sănătate, amenințându-l cu vătămarea integrității corporale și moartea.

Tot ei, continuându-și activitatea criminală, în aceleași împrejurări, i-au aplicat multiple lovituri cu mâinele și picioarele peste diferite părți ale corpului șefului de sector al echipei mobile „Nord” a Direcției servicii operative a Serviciului Vamal, Alexei M., care se afla în exercițiul funcției, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 130 D din 19.08.2011, vătămări corporale medii.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Odobescu Gh. în numele inculpaților, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare pe ambele capete de învinuire.

Apelantul a solicitat să fie numită și efectuată în privința părții vătămate expertiza medico-legală în comisie, care a fost respinsă de către instanța de fond, considerînd că aceasta este una necesară, deoarece pe dosar au fost dispuse două expertize medico-legale, însă nici învinuiții cît și apărătorul lor nu au fost informați despre efectuarea expertizei, precum și nu au avut posibilitatea de a pune întrebări expertului, fiind încălcate prevederile art. 64 alin. (2) pct.11) și 17) Cod de procedură penală. Totodată, în procesele-verbale de informare cu dispunerea și prezentarea rezultatelor expertizei semnăturile inculpaților au fost falsificate, fapt ce denotă că organul de urmărire penală a făcut-o intenționat pentru a evita întrebările părții apărării pe marginea conținutului concluziilor raporturilor medico-legale nr. 486 din 11.08.2011, nr. 130-D din 14.08.2011, nr.137-D din 14.09.2011.

Instanța nu a verificat dacă partea vătămată la momentul comiterii pretinselor fapte de către inculpați, exercita sau nu atribuțiile de serviciu în

conformitate cu Regulamentul cu privire la activitatea echipelor mobile ale Serviciului Vamal al RM.

Pentru ca în acțiunile inculpaților să fie prezentă latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 349 alin.(1¹) Cod penal este necesară nu numai cauzarea leziunilor corporale dar și ca aceste leziuni să fie comise pentru a sista în interesul celui care comite infracțiunea sau a altor persoane activitatea persoanei cu funcție de răspundere. Însă, din graficul de serviciu rezultă că la data de 04.08.2011, în intervalul de timp 17⁰⁰ - 01⁰⁰, partea vătămată Alexei M. s-a aflat la serviciu în echipaj împreună cu Popovici S. Astfel, la orele 04³⁰, inspectorul vamal nu se afla la serviciu și nu exercita activitatea de serviciu, prin urmare nu avea dreptul să sisteze inculpații. Conform foii de parcurs, victima la ora când conform învinuirii a fost comisă infracțiunea nici nu se afla în or. Edineț, intrând pe teritoriul lui cu 30 min. mai târziu, adică la ora 05⁰².

Consideră, că declarațiile părții vătămate sunt neclare și contradictorii, fapt ce denotă că nu sunt veridice, deoarece Alexei M. a declarat că a verificat și cunoștea că inculpații au traversat frontiera vamală a RM, fapt ce nu corespunde adevărului, or în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că Michitiuc I. și Ceban S. la 04.08.2011 nu au făcut acest lucru.

Astfel, în acțiunile inculpaților lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal și urmează a fi pronunțată o decizie de achitare pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2015, a fost admis apelul avocatului Odobescu Gh. în numele inculpaților, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

- *Michitiuc Igor și Ceban Serghei* au fost achitați de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. d), e), h) Cod penal, din motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii.

- *Michitiuc Igor și Ceban Serghei* au fost condamnați în baza art. 349 alin.(1¹) Cod penal la 600 unități convenționale, fiecare.

În rest, sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel a constatat fapta și circumstanțele comiterii de către Michitiuc I. și Ceban S. a infracțiunii prevăzută de art. 349 alin.(1¹) Cod penal, *aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință*, concluzionând totodată că, deși inculpații nu au

recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, vinovăția acestora este dovedită pe deplin prin declarațiile părții vătămate Alexei M., martorului Popovici S., precum și materialele cauzei: - sesizarea din 04.08.2011 a OUP de către Alexei M. privind maltratarea sa de către Michitiuc I. și o persoană necunoscută, - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.08.2011, - graficul de serviciu al echipelor mobile al SEM „Nord” pe perioada 01.08. - 07.08.2011, - foaia de parcurs, - proces-verbal cu privire la contravenție din 11.09.2010 în privința lui Michitiuc I. care a fost sancționat în baza art. 287 alin. (11) Cod contravențional pentru fapta de contrabandă comisă la 04.08.2010, - informația privind traversarea de către Michitiuc I. a frontierei R.Moldova la 03.08.2011, - comunicarea privind depunerea de către Alexei M. la 04.08.2011 a raportului pe marginea maltratării sale de către Michitiuc I., - procesele-verbale de examinare a scurtei de la uniforma vamală ce aparține lui Alexei M. și de examinare a unui epolet și doi nasturi, depistați și ridicați de la locul faptei.

Instanța de apel a conchis de a reîncadra acțiunile lui Michitiuc I. și Ceban S. din prevederile art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal în cele ale alin. (1¹) Cod penal, din lipsa probelor ce ar demonstra prezența în acțiunile lor a agravantei *„aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei”*.

Astfel, din raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 193 din 23.07.2013, întocmit în baza raportului de examinare medico-legală nr. 486 din 04.08.2011, potrivit căruia la Alexei M. au fost constatate leziunile corporale – *edem al nasului și țesăturilor moi pericraniene regiunea occipitală și echimoză pe torace din stânga* (peretele anterior nivelul coastelor III-VII), care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice prin mecanism de lovire cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, au fost calificate ca *vătămare corporală neînsemnată*, iar *comoția cerebrală și contuzia rinichiului drept*, indicate în fișa medicală a bolnavului staționar nr. 7552/534 IMSP SR Edineț nu au fost argumentate prin complexul de semne clinice obiective cât și prin cercetări paraclinice și de laborator (în dinamică), prin urmare nu au fost supuse aprecierii medico-legale în corespundere cu *„Regulamentul de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale”* și Ordinul nr.157 din 30.05.2005 a Ministerului Sănătății, cu privire la implicarea în practica medico-legală și neurochirurgicală a indicațiilor metodice *„Aprecierea medico-legală a gravității vătămării corporale în traumele cranio-cerebrale”*. Din aceste considerente, nefiind prezentate date suplimentare necesare pentru efectuarea

expertizei, comisia de experți a fost în imposibilitate de a se pronunța despre existența fracturii coastelor III-IV pe stînga toracelui (f.d.113-116, vol.II), motiv pentru care, la solicitarea părților, s-a dispus efectuarea unei expertize suplimentare medico-legale în comisie.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 289 din 18.12.2014, s-a concluzionat că pe parcursul examinărilor medicale și medico-legale la Alexei M. au fost constatate următoarele leziuni: - edem al nasului și țesuturilor moi pericraniene; - echimoză pe torace din stînga; - traumă cranio-cerebrală cu comoție cerebrală; - contuzia rinichiului drept și fractura coastelor III și IV din dreapta.

Dintre acestea, doar primele două leziuni au fost argumentate obiectiv, fiind calificate ca *vătămare corporală neînsemnată*, însă celelalte menționate mai sus, nu au fost argumentate, motiv pentru care gravitatea lor nu a fost supusă aprecierii conform pct.17 al Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale.

În ambele rapoarte de expertiză medico-legală cu nr. 130/D și 193, sunt examinate leziunile traumatice înregistrate în documentația medicală, doar că în cadrul expertizei în comisie nr.193 au fost puse la îndoială și considerate incerte unele diagnoze, aplicîndu-se prevederile pct.17 al „Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale”.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că *vătămarile corporale neînsemnate* confirmate prin raportul de expertiză nominalizat, depistate la partea vătămată Alexei M., i-au fost cauzate de către inculpații Michitiuc I. și Ceban S. în scopul sistării activității lui de serviciu ori schimbării caracterului ei, în vederea eschivării de la controlul încărcăturii din automobilul condus de Michitiuc I.

Totodată, instanța a menționat că potrivit pct.24 din Ordinul Ministerului sănătății nr.99 din 27.06.2003, modificat prin Ordinul nr. 654 din 16.08.2011, gradul de gravitate al vătămarilor corporale după criteriul dereglării sănătății, se determină conform timpului necesar pentru restabilirea sănătății în funcție de volumul și caracterul lezional, care este apreciat în zile. Însă, potrivit pct. 27, *drept periculoase pentru viață* sînt considerate vătămarile corporale, care prezintă pericol iminent-imediat, tardiv sau potențial, ca leziunea să determine moartea, indiferent dacă acest pericol a fost înlăturat printr-un tratament medical sau datorită reactivității individuale a

organismului, vătămări care sunt prevăzute în pct. 28 al Regulamentului.

În corespundere cu actul normativ indicat, vătămarile corporale neînsemnate depistate la partea vătămată, în lipsa datelor obiective referitor la alte leziuni corporale, au fost considerate ca fiind *nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei*, ceea ce a determinat instanța de a reîncadra acțiunile inculpaților de la alin. (2) lit. a) la alin. (1^a) art. 349 Cod penal.

Astfel, primind o încadrare unică a acțiunilor inculpaților în baza art. 349 alin.(1^a) Cod penal, precum și lipsa probelor cu privire la aplicarea în privința părții vătămate a violenței periculoase pentru viață și sănătate, manifestată prin cauzarea vătămarilor corporale medii, instanța a dispus achitarea lui Michitiuc I. și Ceban S. de sub învinuirea adusă în baza art. 152 alin.(2) lit. d), e), h) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța a apreciat critic declarațiile inculpaților care neagă aplicarea violenței nepericuloase în privința lucrătorului vamal, în legătură cu sistarea lor a activității lui de serviciu, sau cele relatate de aceștia sunt în contradicție cu probele enumerate mai sus. Or, depistarea și ridicarea de la fața locului a unor elemente distincte de la uniforma de serviciu a colaboratorului vamal, examinate și anexate la dosar în calitate de corpuri delictive, în raport cu datele medicale privind constatarea la Alexei M. a vătămarilor neînsemnate, precum și declarațiile martorului Popovici S. confirmă cu certitudine fapta comisă de inculpați.

Organul de urmărire penală verificând legalitatea acțiunilor colaboratorului vamal Alexei M. în baza sesizării depuse de către inculpați, la 27.10.2011 prin ordonanță, a dispus neînceperea urmăririi penale, din lipsa în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii.

La fel, instanța a menționat că argumentul apărării referitor la faptul că partea vătămată Alexei M. nu se afla în exercițiul funcției, aflându-se în alt sector, decât cel unde a avut loc fapta, este în contradicție cu graficul activității echipajelor mobile și foaia de parcurs, potrivit căroră, în noaptea spre 04.08.2011 partea vătămată se afla în schimb exercitându-și obligațiile profesionale, inclusiv și cele îndreptate spre efectuarea controlului automobilului condus de Michitiuc I., asupra căruia avea suspecții de transportare a mărfurilor, introduse pe teritoriul țării prin contrabandă, fapt constatat prin atragerea ultimului la răspundere contravențională.

Cît privește modalitatea ridicării de la partea vătămată a scurtei de la uniformă, în vederea examinării ei, pretinsă de apărare a fi efectuată cu încălcarea normelor de procedură penală, respectiva împrejurare nu afectează în careva mod faptele constatate prin administrarea celorlalte probe.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele cauzei, persoana inculpaților și comportamentul manifestat de ei pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei, lipsa antecedentelor penale, caracteristica pozitivă de la locul de trai precum și prezența la întreținerea lor a copiilor minori, astfel, a concluzionat de a aplica inculpaților pedeapsa amenzii, care va duce la corectarea lor.

6. Împotriva deciziei nominalizate au declarat recurs ordinar procurorul și avocatul Odobescu Gh. în numele inculpaților Michitiuc I. și Ceban S., care au solicitat:

- procurorul, invocînd temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

A menționat că instanța de apel a aplicat o pedeapsă prea blîndă sub formă de amendă, care este neproportională faptei săvârșite și personalității inculpaților, fiind constatat că aceștia au acționat prin participație, asupra unei persoane în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de serviciu, aplicînd violență asupra părții vătămate, cauzîndu-i vătămări corporale.

Astfel, pedeapsa stabilită nu va duce la reeducarea inculpaților, în condițiile în care s-a stabilit că în privința lui Michitiuc Ig. a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție, fiind sancționat în temeiul art. 287 alin. (11) CC pentru fapta de contrabandă comisă la 04.08.2010.

La fel, instanțele de judecată nu au luat în considerare urmările prejudiciabile - sistarea activității de serviciu a colaboratorului vamal, iar motivul săvârșirii infracțiunii fiind manifestat prin eschivarea de la un eventual control din partea Serviciului Vamal a încărcăturii transportate, de unde rezultă că pedeapsa minimă nu va atinge scopul. Prin urmare, numai aplicarea unei pedepse mai aspre poate duce la corectarea și reeducarea lor.

- avocatul Odobescu Gh. în numele inculpaților, care invocînd temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea

deciziei și achitarea inculpaților de sub învinuirea adusă în baza art. 349 alin. (1¹) CP, din lipsa elementelor infracțiunii.

Decizia de condamnare este întemeiată exclusiv pe declarațiile acuzării și părții vătămate, fiind încălcat principiul contradictorialității, astfel, instanța a examinat unilateral apelul reieșind din probele prezentate de acuzare, iar inculpații și apărarea au fost lipsiți de posibilitatea dată. Declarațiilor martorilor și părții vătămate nu le-a fost dată o apreciere justă.

Inculpații au fost limitați în dreptul la apărare, dreptul de a participa la efectuarea acțiunilor de urmărire penală, precum și de a adresa întrebări expertului, prevederi stipulate în art. 64 alin. (2) pct. 11), 17) CPP.

Recurentul a menționat aceleași motive care le-a invocat anterior în cererea de apel.

Suplimentar a invocat că în cazul în care instanța de apel a stabilit o eroare de drept comisă de instanța de apel, aceasta va arăta în ce constă caracterul ilegal al activității instanței, prin ce se exprimă încălcarea de lege comisă, precum și mijloacele privind repararea ei.

Prin urmare, decizia instanței de apel trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Obligarea instanței să-și motiveze hotărârea rezultă din prevederile art. 6 § 1 din CEDO. Lipsa motivărilor cerințelor legii într-o hotărâre judecătorească afectează grav respectarea garanțiilor procedurale la un proces echitabil.

Astfel, în acțiunile inculpaților lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 349 Cod penal.

Totodată, recurentul a făcut trimitere la decizia CSJ nr. 1ra-657/13 din 30.07.2013, unde a fost menționat că esența infracțiunii prevăzute de art. 349 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei cu funcție de răspundere ori, a rudelor ei, sau a persoanei care își îndeplinește datoria obștească în legătură cu participarea acestei persoane la curmarea ori prevenirea unei fapte antisociale, elemente ce în speță nu se regăsesc, adică fapta prejudiciabilă în cazul dat nu se exprimă în aplicarea violenței periculoase. Mai mult că victima la momentul presupusei infracțiuni nu-și exercita atribuțiile de serviciu.

Consideră, că hotărârea contestată este neîntemeiată, contrară Constituției R. Moldova, care prevede că, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime, precum și

fiind încălcate normele art. 3, 6 Cod penal și art. 8, 19, 24, 27 Cod de procedură penală.

7. Asupra recursurilor declarate nu a fost depusă referință.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Cu referire la recursul ordinar declarat de procuror

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de autor.

Deși, procurorul și-a întemeiat recursul pe temeiul de drept pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, din conținutul acestuia se observă că nu este argumentată ilegalitatea hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept comise la judecarea cauzei în apel.

Însă, în raport cu textul hotărârii contestate, se relevă că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului declarat de avocat în numele inculpaților Michitiuc I. și Ceban S.

Astfel, instanța de recurs reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, examinând apelul avocatului, a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, inclusiv a audiat inculpații, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii

atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, au permis instanței de apel de a casa sentința și a pronunța o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Totodată, acuzatorul de stat și-a întemeiat recursul în baza pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, criticînd hotărîrea contestată în partea pedepsei.

Reieșind din temeiurile reflectate mai sus, instanța conchide că, autorul recursului contestă decizia instanței de apel și în partea stabilirii pedepsei, pe care o consideră prea blîndă în coraport cu circumstanțele cauzei, susținînd că pedeapsa stabilită lui Michitiuc I. și Ceban S. de către instanța de apel, este una neechitabilă, fără a specifica în recurs asupra cărei categorie de pedeapsă prevăzută la art. 349 alin.(1¹) este contestată (*amendă, munca neremunerată în folosul comunității sau închisoare*).

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că acest temei nu și-a găsit confirmarea în speța dată.

Astfel, instanța de recurs consideră legală soluția instanței de apel care corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpaților Michitiuc I. și Ceban S., fiind în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 349 alin. (1¹) Cod penal, prevede pedeapsa cu „*amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani*”.

Reieșind din categoriile de pedepse aplicate persoanelor fizice, prevăzute de art. 62 Cod penal, pedeapsa sub formă de amendă în sistemul de clasificare a pedepselor, este printre cele mai ușoare, totodată, sancțiunea art. 349 alin.(1¹) CP, prevede și pedeapsa muncă neremunerată în folosul comunității și închisoare, însă instanța a considerat că corectarea și reeducarea

inculpaților este posibilă fără privarea acestuia de libertate.

Astfel, pedeapsa stabilită lui Michitiuc Ig. și Ceban S. de către instanța de apel (*amendă de 600 unități convenționale, fiecare*) este stabilită corespunzător gravității faptei, în raport cu pericolul social, atitudinea inculpaților față de cele comise, precum și luând în considerație circumstanțele atenuante stabilite.

Prin urmare, Colegiul conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise la art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărîre legală și întemeiată, astfel instanța nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărîrii atacate sub aspectele invocate, impunîndu-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Odobescu Gh. în numele inculpaților Michitiuc Ig. și Ceban S.

Potrivit textului recursului, avocatul Odobescu Gh. în numele inculpaților invocă temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că:

- hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și de apel atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de autor.

Astfel, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

După cum rezultă din conținutul recursului, avocatul inculpaților nu este de acord cu condamnarea lui Michitiuc Ig. și Ceban S. în baza art. 349 alin.(1¹) Cod penal, considerînd că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestora în săvîrșirea infracțiunii imputate, în legătură cu ce urmau a fi achitați.

Colegiul penal constată că instanța de apel, respectînd prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele

administrare, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și cele prezentate în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Michitiuc I. și Ceban S. privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Conform textului deciziei, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 349 alin.(1¹) Cod penal, pe deplin a fost dovedită prin: - *declarațiile părții vătămate Alexei M., - a martorului Popovici S., și actele cauzei - plîngerea lui Alexei M. din 04.08.2011, prin care solicită de a fi luate măsuri față de cet. Michitiuc I. și încă o persoană necunoscută, care la 04.08.2011, aproximativ la ora 04³⁰, l-au maltratat, - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.08.2011 cu fototabelul, - graficul de serviciu al echipelor mobile al SEM "Nord" pe perioada 01.08.2011 - 07.08.2011, - informația privind traversarea de către Michitiuc I. a frontierei RM, - procesul-verbal de examinare a obiectului din 14.09.2011, a scurtei de la uniforma vamală ce aparține lui Alexei M., cu mențiunea lipsei unui epolet și a doi nasturi, avînd pe suprafață pete de culoare brună asemănătoare cu sînge, - procesul-verbal de examinare a epoletului și doi nasturi depistați la locul faptei, - rapoartele de expertiză medico-legală în comisie nr. 193 din 23.07.2013 și 289 din 18.12.2014, potrivit căreia la partea vătămată Alexei M. s-a constatat edemul nasului, țesuturilor moi pericraniene, echimoză pe torace din stînga, care sunt calificate ca vătămare corporală neînsemnată, probe care sunt descrise și analizate în hotărîrile judecătorești și care sînt pertinente, concludente, coroborează între ele și nu trezesc temeii de îndoială.*

Prin urmare, se constată că în speță, s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Michitiuc I. și Ceban S., inclusiv vinovăția acestora, iar instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt, care și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Argumentele părții apărării, precum că acțiunile inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii *aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință*, sunt neîntemeiate, deoarece în cauză cu certitudine s-a constatat că, Michitiuc Ig. și Ceban S. în noaptea de 04 august 2011, aproximativ la ora 04³⁰, în timpul deplasării cu automobilul de model "Mercedes Universal", cu n/î ED BA 830,

fiind urmăriți și stopați de către șeful de sector al echipei mobile "Nord" a Direcției servicii operative a Serviciului Vamal al RM, Alexei M., aflat în exercițiul funcției, în vederea verificării încărcăturii transportate, la intersecția str. Alexandru cel Bun și str-la Sportului, din or. Edineț, în scopul eschivării de la un eventual control din partea Serviciului Vamal, au inițiat cu el ceartă, pe parcursul cărei i-au aplicat violență nepericuloasă pentru viață și sănătate.

Mai mult ca atât, instanța de recurs menționează că argumentele avocatului Odobescu Gh. precum că decizia instanței de apel este lipsită de obiectivitate, întemeiată exclusiv pe declarațiile acuzării și părții vătămate, sunt neîntemeiate, deoarece instanța la adoptarea hotărârii de condamnare, nu s-a axat doar pe declarațiile martorilor acuzării și părții vătămate Alexei M., dar pe cumulul de probe pertinente și concludente administrate în cauza penală, astfel probele acumulate au confirmat cu certitudine vina inculpaților în comiterea infracțiunii imputate.

Cît privește motivul invocat de autor referitor la rapoartele de expertiză medico-legale anexate la materialele cauzei, despre care nu au fost informați învinuiții și apărătorul acestora, precum și în procesele-verbale de comunicare a rapoartelor de expertiză semnăturile inculpaților au fost falsificate, fiind efectuat intenționat, pentru ca părțile să nu aibă posibilitatea să conteste rapoartele de expertiză, instanța de recurs le consideră neîntemeiate și declarative, care urmează a fi respinse, deoarece, după cum rezultă din materialele cauzei, potrivit proceselor-verbale de comunicare a raportului de expertiză nr. 130-D din 19.08.2011 și nr. 137-D din 14.09.2011 (f.d. 116,118, 124, 126 vol.I), bănușilor Michitiuc I. și Ceban S. le-au fost aduse la cunoștință în conformitate cu prevederile art. 151 Cod de procedură penală rapoartele de expertiză efectuate în privința lui Alexei M. și Ceban S., unde bănușii nu au avut careva obiecții, precum și nu au înaintat careva întrebări suplimentare către expert, fiind de acord cu concluziile expertizelor.

Totodată, a fost efectuat un control deplin și suplimentar a circumstanțelor indicate de către avocat, pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel, iar prin ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale din 05.04.2012, au fost verificate declarațiile lui Michitiuc I. și Ceban S. privind falsificarea semnăturilor lor în procesele-verbale de informare cu dispunerea și rezultatele expertizei, astfel s-a dispus neînceperea urmăririi penale, din motiv că nu există faptul infracțiunii (f.d.29, vol.II).

Referitor la temeiul invocat în recurs că nu s-a verificat faptul dacă

partea vătămată Alexei M. exercita sau nu atribuțiile de serviciu la momentul comiterii faptei, instanța ține să remarce că acesta este neîntemeiat și contravine materialelor cauzei, or, potrivit graficului activității echipajelor mobile victima s-a aflat la serviciu la data de 03.08.2011, unde își exercita atribuțiile și obligațiile profesionale, între orele 23⁰⁰ - 07⁰⁰, iar fapta infracțională a fost comisă în noaptea de 04 august 2011, orele 04³⁰.

Următorul argument invocat de recurent este încălcarea prevederilor art. 6 CEDO - dreptul la un proces echitabil, prin nemotivarea deciziei potrivit cerințelor legii.

Colegiul stipulează că, motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dând părților din proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de recurs elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc.

În privința motivului invocat, precum că decizia instanței de apel este nemotivată, Colegiul reiterează practica CEDO (*cazul Ruiz Torija vs Spania, 09.12.1994*), unde Curtea menționează că instanțele judecătorești naționale trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul articolului 6§1 al Convenției. Totuși, instanțele judecătorești nu sînt obligate să ofere răspuns detaliat la fiecare argument și extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei. Motivele deciziei pot fi, de asemenea, deduse din circumstanțele cauzelor.

Instanța de recurs constată că, în cauză, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor temeiurilor invocate în cererea de apel, cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare și argumentată, soluție care este considerată legală.

Cît privește argumentul avocatului care s-a referit la cauza 1ra-657/13 din 30.07.2013 în privința lui Basarab O., potrivit căreia instanța de recurs a reîncadrat acțiunile inculpatului din prevederile art. 27, 349 alin.(2) lit.a) Cod penal în cele ale art. 349 alin.(1) Cod penal, deoarece în acțiunile inculpatului nu s-a constatat tentativa de aplicare a violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, însă persistă amenințarea cu vătămarea integrității corporale a colaboratorului de poliție, instanța ține să remarce că această hotărîre nu are aplicabilitate în speța data, fiindcă potrivit rapoartelor de expertiză medico-legale în comisie nr. 193 și 289 din 23.07.2013 și 18.12.2014, la partea vătămată Alexei M. s-a constatat: edemul nasului și țesuturilor moi

pericraniene, echimoză pe torace din stînga, care au fost produse prin acțiune cu obiect contondent dur, și calificat ca *vătămare corporală neînsemnată*, unde cert s-a constatat că Michitiuc I. și Ceban S. au aplicat față de persoana cu funcție de răspundere violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea acestuia, în legătură cu participarea lui Alexei M. la prevenirea ori curmarea unei fapte antisociale, inclusiv și cele îndreptate spre efectuarea controlului automobilului condus de Michitiuc I., asupra căruia victima avea suspiecții de transportare a mărfurilor, introduse pe teritoriul țării prin contrabandă.

Astfel, Michitiuc I. și Ceban S. prin acțiunile lor intenționate au comis infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Rezumînd aceste constatări, Colegiul atestă corectitudinea concluziei instanței de apel asupra faptului că probele prezentate de partea acuzării și examinate în cadrul cercetării judecătorești sunt într-o legătură coerentă și logică, care cu certitudine indică la faptul că vătămarile corporale nepericuloase pentru viață și sănătate constatate la partea vătămată Alexei M., au fost provocate prin acțiunile inculpaților.

Prin urmare cele nominalizate de avocat sunt declarative și neîntemeiate, care nu au tangență cu cauza data.

La fel, motivul recurentului, precum că Michitiuc I. și Ceban S. nu au comis infracțiunea pentru care au fost condamnați, sînt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției de către aceștia nu echivalează cu achitare, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lor în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Cît privește afirmația autorului, precum că instanța de judecată incorect a apreciat probele punîndu-le la baza deciziei de condamnare, nu poate fi reținută ca temei de admitere a recursului declarat, deoarece, ca probe acestea au fost adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe în modul corespunzător conform procedurii penale.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul consideră că faptelor săvîrșite de către Michitiuc I., Ceban S. li s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă inculpaților i s-a stabilit cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținîndu-se seama de gradul prejudiciabil al faptelor comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, fiindu-le numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza cărora au fost

declarați vinovați, astfel temeiuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-a stabilit.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414 – 419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de recurent prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, art. 6 CEDO, nu și-au găsit confirmare din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în decizia instanței de apel, în sensul rejudecării hotărârii judecătorești și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursului declarat de avocat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Costăș și avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpaților Michitiuc Igor, Ceban Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Michitiuc Igor Ivan și Ceban Serghei Mihail*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 08 iulie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti